

वेति चेदुच्यते । अस्तु तावत् घटत्ववत् जन्यत्वशरीरजनप्रत्ययोरपि कर्तृजनप्रतावच्छेदकत्वेन सकर्तृकत्वव्याप्यत्वं व्याहृक्तमानतात् विनिगमनाभावाद्दिरोघाभावाच्च सकर्तृकत्वव्यापकत्वन्तु शरीरजन्यत्वस्य कुतः, घटत्ववद्व्यापकस्यापि जन्यतावच्छेदकत्वात् । उभयसिद्धसकर्तृकोऽन्यव्यतिरेकाभ्यां शरीरजन्यत्वस्य व्यापकत्वमह इति चेन्न शरीरजन्यत्वविनिवेदात्वेन तद्व्यन्यायेन प्रथमं कर्तृजन्यत्वे जन्यत्वमवच्छेदकं क्लृप्तमिति तद्दिरोघेन शरीरजन्यत्वस्य सकर्तृकत्वव्यापकत्वानवगमात् । अतएव न संदिग्धोपाधित्वम् । ननु घटादौ शरीरजन्यत्वे कर्तृजन्यत्वमनुगतमवच्छेदकं बाधकाभावात् न च लाघवाद्घटत्वादिकमेव तथा, कर्तृजन्यत्वेऽपि जन्यत्वस्यातथात्वापत्तेः । एवं शरीरजन्यत्वस्य व्याप्यं सकर्तृकत्वं वक्ष्येधूम इवेति भवत्युपाधिः । किञ्च कर्तृजन्यत्वे जन्यत्वं शरीरजन्यत्वे वा सकर्तृकत्वमवच्छेदकमिति संशयेऽपि न हेतोः साध्यव्याप्यतानिश्चय इति चेत्तर्हि घटादौ कर्तृजन्यत्वे गृहीते तस्य शरीरावच्छेदकत्वं गृहीतव्यं घटे च घटत्ववज्जन्यत्वमपि बाधकं विना कर्तृजन्यतावच्छेदकं गृहीतमन्यजन्यभावे कर्तृजन्यत्वाच्च शरीरजन्यत्वे तदवच्छेदकं प्रथमगृहीतोपजीवविरोधात् । अतएव न तस्य हेतौ व्याप्तिप्रशयाधायकत्वमपि । एतेनानणुत्वञ्जियवयवव्यत्यव्यादाय उपाधित्वेन निरस्ताः जन्यत्वस्य साध्यव्याप्यत्वेन तेषां साध्याव्यापकतात् । तथापि क्षित्यादिकं न कर्तृजन्यं शरीराजन्यतात् श्यामवदिति सत्प्रतिपक्षोऽस्त्विति चेत् न अस्य प्रसिद्धकर्तृजन्यत्वाभावविषयकत्वात् अप्रतीतप्रतियोगिकस्याभावस्य निरूपयितुमशक्यत्वात् स्थापनानुमानञ्च पक्षधर्मताबलात् प्रसिद्धकर्तृभिन्नकर्तृकत्वसाधकमतोभिन्नविषयकत्वाच्च प्रतिबध्यप्रतिबध्यकभावः । अतएव तद्व्यापकरहितत्वादिकमभावसाधकं बाधकमपास्तं तस्य प्रसिद्धाभावविषयकत्वेनाप्रसिद्धाभावाविषयकत्वात् । वृत्तिसाधकस्य विशेषतोऽप्रसिद्धवृत्तिसाधकत्वनिश्चयमात् अन्यद्यानुमानवैयर्थ्यात् । कर्तृजन्यत्वमनुगतं घटादौ प्रसिद्धं यत् साध्यं तदभावो मया साध्यत इति चेत् कर्तृजन्यत्वमनुगतमपि पक्षधर्मताबलेन प्रसिद्धं कर्तारमादाय पर्यवस्यति तदभावस्तु प्रसिद्धस्य कर्तुरभावमादाय सिद्धमिति नाप्रसिद्धस्य अनुगतस्यापि कर्तृजन्यत्वस्य तदभावस्य च, कर्तृवृत्तिसिद्धितत्वात् अनप्रथा वृत्तितदभावासिद्धिप्रसङ्गात् । अत्रैवं सत्प्रतिपक्षोच्छेदः तस्य गोत्याद्येकभावाभावविषयक-

त्वात् । एतेन ज्ञानत्वं न नित्यावृत्ति ज्ञानमाहृत्तिसिद्धिर्भवात् सृष्टित्ववत्, ज्ञानं न नित्यगुणवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातियोगि चेतनविशेषगुणत्वात् रुखवत् "आत्मानं नित्यविशेषगुणाधारवृत्तिवृत्तापरजातिमान् विभुत्वात् गगनवदित्याद्यापास्तं, प्रसिद्धनित्ये व्योमादौ प्रसिद्धायाश्च रूपत्वजलत्वादिजातेर्वप्रतिरेकविषयत्वात् अप्रयोजकत्वाच्च । किञ्च क्षित्यादौ शरीराजन्यत्वमसिद्धम् अदृष्टद्वारा तज्जन्यत्वात् नचादृष्टाद्वारकजन्यज्ञानाजन्यत्वं हेतुः ज्ञाने जन्यत्वविशेषणस्याव्यावर्तकतया वर्धयत्वात् । न च स्थापनायां पक्षविशेषणेष्वप्येष दोषः प्रमेयोघट इतिवत्तदुपरक्तबुद्धेरुद्देश्यत्वात् अपि च शरीराजन्यत्वे वर्धयविशेषणत्वं लाघवेनाजन्यत्वस्यैव व्याप्यत्वात् । न च निष्प्रयोजनविशेषणमसिद्धं व्याप्तिप्रक्षोपयुक्तविशेषणवत्, पक्षधर्मतौपयिकविशेषणस्यापि सप्रयोजनत्वात् व्यभिचारवारकस्यापि सार्धकत्वेऽनुमितिप्रयोजकत्वस्यैव वीज्यत्वात् । व्यभिचारवारकविशेषणवत्येव व्याप्तिप्रह इति चेत् न निर्विशेषणेषु गोत्यादौ व्याप्तिप्रहात् । तत्रापि वृत्तिविशेषव्याप्तिप्रह इति चेन्न स्वतोव्यावृत्तगोत्वस्याव्याभिचारात् अनप्रथानप्रोत्पन्नाश्रयात् । अपि च व्यभिचारवारकविशेषणवत्येव व्याप्तिप्रहइत्यप्रयोजकं सहचारदर्शनादिसत्त्वे तदभावेन व्याप्तिप्रहाविलम्बात् । व्यभिचारावारकविशेषणशून्यप्रथ व्याप्तिप्रह इति चेन्न प्रमेयत्वेन ज्ञायमानेधूमे व्याप्तिप्रहात् । अथ तत्रोपात्तव्याभिचारावारकविशेषणत्वं विवक्षितं न च तत्र प्रमेयत्वं विशेषणसुपात्तमिति चेन्न विरोधात् न हि तत्रोपात्तं तेन शून्यञ्चेति संभवति । यद्विषयकत्वेन परामर्शः कारणमनुमितौ तल्लिङ्गं प्रकृते च व्यभिचारादनप्रथासिद्धेश्च न विशेषणविषयकत्वेन तत्त्वमिति चेन्न धूमसाध्यतत्त्वापत्तेः व्यभिचारासिद्धिप्रयत्वेनानुमित्यकारणत्वात् । अथैकमवच्छेदकमपरत्वं व्याप्तिः यद्वा लाघवेन व्यासञ्ज्यवृत्तिरेकैव व्याप्तिरिति विशिष्टव्याप्तिप्रथा तत्र विशेष्यतावच्छेदकस्य व्याप्तिप्रवच्छेदकत्वं विशेषणस्य तदवच्छेदकत्वमिति निश्चयमात् । एकवृत्तित्वबाधे कथमेव व्यासञ्ज्यवृत्तित्वमिति व्याप्तिश्च न शरीरजन्यत्वाभावे नीलधूमादौ च व्याप्तिरिति विशेषणत्वात् सा, तथा च स्वरूपसिद्धिः । तद्धारणार्थं विशेषणाभिधाने व्याप्यत्वासिद्धिरिति चेन्न अव्यभिचारस्यानौपाधिकत्वस्य वा विशिष्टे नीलधूमादौ सत्त्वेन तद्वृत्तिरेकसाधने बाधात् । न च विशेष्यत्वमुपाधिः साधनव्यापकत्वात् । किञ्च सौरभ-